KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 29.8.2006
KOM(2006) 468 v konečném znění

2006/0158 (CNS)

Návrh

RÁMCOVÉHO ROZHODNUTÍ RADY

o evropském příkazu k výkonu dohledu v přípravném řízení mezi členskými státy Evropské unie

{SEC(2006)1079}
{SEC(2006)1080}

(předložený Komisí)

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. Souvislosti návrhu

Odůvodnění a cíle návrhu

Jedním z nejdůležitějších cílů Evropské unie je rozvíjet Unii jako prostor svobody, bezpečnosti a práva, v němž je zajištěn volný pohyb osob.

Podle Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a podle obecných právních zásad se vyšetřovací vazba považuje za výjimečné opatření a je třeba co nejvíce vyu žívat opatření nevazebního dohledu.

V současné době však občané EU, kteří nemají bydliště na území členského státu, kde jsou podezříváni ze spáchání trestného činu, jsou někdy v (pro ně) cizím prostředí vzati do vyšet řovací vazby (většinou z důvodu nedostatečných sociálních pout v daném státě a nebezpečí út ěku) nebo zde mohou být podrobeni dlouhodobému nevazebnímu dohledu. Podezřelý s bydlišt ěm na území země, kde je podezříván ze spáchání trestného činu, často v podobné situaci těží z méně omezujícího opatření dohledu, jako je ohlašovací povinnost policii nebo zákaz vycestování.

Podezřelý cizinec je pak zpravidla ve zranitelnějším postavení než osoba, která obvykle pobývá na území státu. Kromě praktického odříznutí od kontaktů s rodinou a s přáteli existuje i jasné nebezpečí, že podezřelý, který nepobývá na území daného státu, by v takové situaci mohl přijít o práci kvůli omezujícímu opatření (tj. zákazu vycestování) uvaleného na něj státním zástupcem státu příslušného k soudnímu řízení, protože mu je znemožněn návrat na území státu, kde obvykle pobývá. Obecně proto hrozí tedy jasné nebezpečí nerovného zacházení se dvěma kategoriemi osob, což lze vnímat i jako překážku volného pohybu osob v rámci Unie.

Náklady vzniknou nejen podezřelému. Vyšetřovací vazba má závažné důsledky i na náklady dotčených veřejných orgánů. Nadměrné a nadbytečné využívání vyšetřovací vazby navíc p řispívá k přeplňování věznic, což je negativním jevem charakteristickým pro celou Evropu, a závažně zpochybňuje zlepšení podmínek vazby.

Problém je v tom, že různá náhradní řešení vyšetřovací vazby a další způsoby dohledu vykonávaného v přípravném řízení (např. ohlašovací povinnost policii) zatím nelze provést za hranicemi daného státu, poněvadž státy neuznávají rozhodnutí cizozemského soudu. To znamená, že provedení práva na svobodu a presumpce neviny, vnímané v Evropské unii jako nerozlučný celek, je zatím třeba považovat za neúplné.

Mandát k předložení tohoto návrhu rámcového rozhodnutí o evropském příkazu k výkonu dohledu v přípravném řízení mezi členskými státy Evropské unie je jednoznačně vymezen v programu opatření k uplatňování zásady vzájemného uznávání soudních rozhodnutí v trestních věcech (dále jen program vzájemného uznávání) z listopadu roku 2000 (opatření č. 10)[1]. Evropská rada na zasedání v Tampere (v roce 1999) prohlásila, že posílené vzájemné uznávání soudních rozhodnutí zjednoduší spolupráci mezi orgány a soudní ochranu práv jednotlivců. Z tohoto důvodu byla zásada vzájemného uznávání potvrzena jako základní mezník soudní spolupráce v občanskoprávních i trestněprávních věcech a měla by být uplat ňována i na příkazy vydané v přípravném řízení. Návrh na vzájemné uznávání opatření

[1] Úř. věst. C 12, 15.1.2001, s. 10.

nevazebního dohledu v přípravném řízení je součástí pracovního programu Komise na rok 2005 (2005/JLS/035) a je vymezen jako priorita ve sdělení Komise[2] k Haagskému programu (rok 2004), jakož i v akčním plánu Rady a Komise provádějícím Haagský program týkající se svobody, bezpečnosti a práva v Evropské unii (rok 2005)[3].

Obecné souvislosti

V programu vzájemného uznávání se uvádí, že některé aspekty problematiky vzájemného uznávání zatím nebyly upraveny v mezinárodním prostředí. Jedná se především o příkazy vydané v přípravném řízení. Toto tvrzení je stále pravdivé u vzájemného uznávání opatření dohledu v přípravném řízení.

Několik studií však poukazuje na vážné problémy s vyšetřovací vazbou v Evropské unii. Ve své zprávě o stavu dodržování základních práv v Evropské unii a jejích členských státech z roku 2002 síť nezávislých odborníků EU specializovaných na oblast dodržování základních práv poukázala na statistické údaje Rady Evropy vykazující v několika členských státech vysoký počet osob vzatých do vyšetřovací vazby. Kromě toho vyplývá z odpovědí zaslaných na dotazník ke statistickým údajům o uvězněných osobách, včetně osob ve vyšetřovací vazbě, který Komise vypracovala v roce 2003 na žádost italského předsednictví, že se v rámci EU diametrálně liší stát od státu jak počet osob vzatých do vyšetřovací vazby na 100 000 osob, tak poměr vlastních státních příslušníků k osobám s cizí státní příslušností vzatých do vazby. Obecně lze sledovat vzrůstající trend využívání vyšetřovací vazby.

V této souvislosti je rovněž třeba konstatovat, že Evropský parlament ve svých usneseních k situaci v oblasti dodržování základních práv v Evropské unii na Komisi naléhal, aby učinila kroky týkající se různých otázek problematiky vyšetřovací vazby a jejích náhradních řešení. V roce 2001 Evropský parlament požádal členské státy, aby znásobily své úsilí v této oblasti p řípadným omezením používání vazby a jen ve velmi mimořádných případech braly do vazby d ěti. Evropský parlament vyzval Komisi, aby schválila rámcové rozhodnutí o společných normách týkajících se procesního práva, jako například ustanovení upravující příkazy vydané v přípravné řízení, s cílem zajistit společnou úroveň ochrany dodržování základních práv v rámci celé EU. Tento požadavek byl zopakován i v následujícím roce. Ve svém usnesení z roku 2002 Evropský parlament vyjádřil názor, že je nutné, aby členské státy provedly šetření, jaké postupy se používají při braní do vazby. Cílem je zajistit, aby nedocházelo k porušování lidských práv, aby doba trvání vazby nebyla nepřiměřeně dlouhá a aby důvody pro vzetí do vazby byly pravidelně prověřovány.

Ve své publikaci Standardy CPT (z roku 2003) Evropský výbor pro zabránění mučení a nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání (výbor CPT) působící při Radě Evropy zd ůraznil, že ve věznicích bývají často přeplněna především zařízení určená pro výkon vyšet řovací vazby. Za těchto okolností výbor CPT poznamenal, že investovat stále více finančních prostředků do věznic není řešením. Místo toho je třeba přezkoumat platné právní předpisy a u žívanou praxi při vzetí do vazby před zahájením soudního řízení. Problém je natolik závažný, že vyžaduje spolupráci na evropské úrovni.

Platná ustanovení v oblasti návrhu

Jak je uvedeno výše, v současné době neexistují žádné mezinárodněprávní nástroje, které

[2] KOM(2005) 184 v konečném znění, s. 27.

[3] Úř. věst. C 198, 12.8.2005, s. 1 (s. 18 odstavec g).

konkrétně dovolují převést výkon opatření dohledu v přípravném řízení z jednoho členského státu do druhého.

Zavedení režimu pro vzájemné uznávání opatření dohledu v přípravném řízení v celé Evropské unii je však jednoznačně třeba chápat ve světle právního rámce upravujícího vyšetřovací vazbu obecně. Vyplývá to i z požadavků stanovených článkem 6 Smlouvy o EU.

Všechny členské státy EU ratifikovaly jak Evropskou úmluvu o lidských právech, tak Mezinárodní úmluvu o lidských a politických právech. Jsou tedy jako takové zavázány k dodr žování práva na svobodu, presumpce neviny, zákonných důvodů pro vzetí do vazby upravených ustanoveními uvedených právních nástrojů, práva přezkoumat zákonnost vyšet řovací vazby soudem a přibližných časových lhůt platných v různých předsoudních stádiích.

V uvedených mezinárodněprávních nástrojích je rovněž stanoveno, že osobu lze zbavit její osobní svobody na základě odůvodněného podezření ze spáchání trestného činu a že ke vzetí osoby do vazby musí existovat jeden či několik konkrétních důvodů, které souvisí s nebezpe čím opakování trestné činnosti, s nebezpečím maření důkazů a s nebezpečím útěku. Kromě toho lze propuštění z vyšetřovací vazby podmínit zárukou dostavit se k soudnímu řízení.

Je však třeba konstatovat, že mezinárodněprávní nástroje neobsahují žádná ustanovení o sazbách pro vyšetřovací vazbu, ve kterých se odráží trest přípustný za spáchaní určitého trestného činu. Tyto sazby se řídí vnitrostátním právním řádem členských států a liší se tedy stát od státu. V některých členských státech trest uložený za daný trestný čin není hlediskem, k němuž se přihlíží při rozhodování o vyšetřovací vazbě. Některé členské státy dovolují použít vy šetřovací vazbu bez ohledu na trest za spáchaný trestný čin, jestliže podezřelý nemá na území trvalé bydliště a hrozí-li nebezpečí, že tato osoba uprchne, ačkoliv obecné sazby, na jejichž základě se nařídí vzetí do vyšetřovací vazby, mohou být nastaveny podstatně výše.

V některých členských státech jsou sazby pro opatření nevazebního dohledu vykonávaném v p řípravném řízení nižší než pro vyšetřovací vazbu. Pro opatření nevazebního dohledu i pro vyšet řovací vazbu však platí stejné obecné zásady. Uplatňuje se zásada přiměřenosti, tj. omezující opatření se použijí pouze tehdy, jestliže je to nezbytně nutné a pouze po nezbytně dlouhou dobu.

Závěrem lze poznamenat, že Evropská úmluva o lidských právech neobsahuje žádná ustanovení týkající se nepřímo vydávání osob či přeshraniční problematiky. Jako příklad lze uvést čl. 5 odst. 1 písm. f) Evropské úmluvy o lidských právech, který stanoví, že lze zatknout osobu, proti níž probíhá řízení o vyhoštění nebo vydání. Tuto skutečnost lze vysvětlit tím, že Evropská úmluva o lidských právech nebyla vypracována s cílem vytvořit *společný* soudní prostor členských států Rady Evropy, ale s cílem vymezit minimální standardy platné v každém vnitrostátním právním řádu.

Soulad s ostatními politikami a cíli Unie

Obecným cílem tohoto návrhu rámcového rozhodnutí Rady je posílit v Evropské unii právo na svobodu a presumpci neviny vnímané jako nerozlučný celek a podpořit rovné zacházení se v šemi občany ve *společném* prostoru svobody, bezpečnosti a práva.

Tento cíl se shoduje s Haagským programem týkajícím se svobody, bezpečnosti a práva v Evropské unii schváleným Evropskou radou dne 5. listopadu 2004. V Haagském programu se mimo jiné uvádí, že svobodu a právo je třeba v Unii od nynějška považovat za nerozlučný celek.

Je třeba zdůraznit, že předložený návrh rámcového rozhodnutí tvoří součást programu vzájemného uznávání v trestních věcech, který je nutno podle Haagského programu dokončit. V programu vzájemného uznávání jsou uvedeny seznamy konkrétních opatření přijatých v souvislosti s uznáváním. Opatření daného programu od sebe nelze oddělovat, ba naopak jsou nastavena tak, aby docházelo k jejich vzájemné součinnosti. Předložený návrh je třeba vnímat zejména ve spojení s návrhem Komise týkajícím se rámcového rozhodnutí Rady o určitých procesních právech v trestním řízení v celé Evropské unii (2004)[4], který mimo jiné obsahuje ustanovení o právu na právní pomoc a na tlumočníka.

2. Konzultace zúčastněných stran a posouzení dopadů

Konzultace zúčastěných stran

Prvním krokem v konzultačním procesu bylo vypracovat dotazník, aby se zjistily možné překá žky spolupráce mezi členskými státy v oblasti problematiky vyšetřovací vazby a jejích náhradních řešení. Otázky se týkaly zákonných důvodů pro vzetí do vyšetřovací vazby – mimo jiné sazeb pro vzetí podezřelého do vazby (podle trestu za trestný čin); existence maximálních lhůt pro výkon vyšetřovací vazby; důvodů pro vzetí do vazby v přípravném řízení (stupeň podezření a „zvláštní důvody“); existence domněnky potvrzující vzetí podezřelých osob do vazby za spáchání závažných trestných činů; různých „náhradních“ řešení k vzetí do vyšet řovací vazby; trestnosti porušení povinnosti vyplývající z výkonu opatření dohledu v p řípravném řízení; příslušných právních subjektů v této oblasti a zvláštních kategorií a zvláštního zacházení s osobami vzatými do vazby. Všech tehdejších 15 členských států EU na dotazník odpovědělo. Odpovědi byly shrnuty v dokumentu zaslaném členským státům.

Na základě obdržených odpovědí Komise vypracovala materiál k diskusi. V daném materiálu, rozeslaném řadě odborníků z této oblasti v členských státech EU (a tehdy přistupujícím zemím), se mimo jiné navrhuje zavést v rámci EU tzv. „evropský příkaz hlásit se příslušnému orgánu“ jakožto opatření nevazebního dohledu v přípravném řízení. V diskusním materiálu se dále uvažuje o mezích a možnostech, jak postupovat v otázce vyšetřovací vazby obecně.

S cílem prozkoumat rozsah působnosti budoucího nástroje se první setkání odborníků konalo v Bruselu dne 12. května 2003. Někteří odborníci včetně zástupců nevládních organizací byli pozváni individuálně a někteří odborníci zastupovali své členské státy. Své zástupce zde měl i Europol. Na tomto jednání se debatovalo i o různých hlediscích vyšetřovací vazby a jejích náhradních řešeních, především o záměru Komise zavést evropskou ohlašovací povinnost. Výsledkem jednání a následných diskusí bylo, že je třeba se zaměřit na vzájemné uznávání opat

[4] KOM(2004) 328 v konečném znění.

ření nevazebního dohledu v přípravném řízení a nezabývat se ani otázkami souvisejícími s procesními pojistkami (upravenými odděleně v zelené knize), ani podmínkami pro vzetí do vazby.

Dne 17. srpna 2004 Komise přijala Zelenou knihu o vzájemném uznávání opatření nevazebního dohledu během přípravného řízení[5] a pracovní dokument zaměstnanců Komise[6], v nichž je plně zohledněn výsledek prvního (přípravného) jednání odborníků, včetně informací obsažených v odpovědích na první dotazník (zmíněný výše). Odpovědi týkající se mimo jiné opatření dohledu (náhradních řešení k výkonu vyšetřovací vazby) a platné tresty v případě jejich nedodr žení (jak se to vyžaduje v opatření č. 9 programu vzájemného uznávání) jsou shrnuty v příloze č. 2 pracovního dokumentu zaměstnanců Komise připojeném k zelené knize. Příloha č. 3 pracovního dokumentu zaměstnanců Komise obsahuje i souhrnný výtah sestavený z odpovědí členských států a tehdejších 10 kandidátských zemí zaslaných na dotazník týkající se statistických údajů o uvězněných osobách včetně osob ve vyšetřovací vazbě, který Komise vypracovala v roce 2003 na žádost italského předsednictví (viz výše).

Při přípravě zelené knihy Komise měla rovněž přístup k materiálům Výboru odborníků v oblasti vazby a jejích dopadů na správu trestních institucí (PC-DP) činného při Radě Evropy (jehož se Komise účastní jako pozorovatel), především k dotazníku o právních předpisech a postupech členských států ve věci vzetí do vazby (včetně analýzy odpovědí na dotazník).

Otázky vznesené v zelené knize byly projednány na druhém zasedání odborníků konaném ve dnech 4. až 5. listopadu 2004. Po zvážení písemných odpovědí[7] na zelenou knihu Komise uspořádala třetí zasedání odborníků dne 8. dubna 2005. S cílem pokračovat v započaté práci p řipravily útvary Komise pracovní dokument, jejž projednávali účastníci zasedání (zástupci členských států, nevládních organizací, mezinárodních organizací a odborníci v oblasti soudnictví). Většina členských států uvítala myšlenku uplatňovat zásadu vzájemného uznávání opatření nevazebního dohledu v přípravném řízení. Různorodé názory se objevily v souvislosti s rozsahem působnosti nástroje (zda by měl být rozšířen na méně závažné trestné činy, které nejsou upraveny rámcovým rozhodnutím o evropském zatýkacím rozkazu atd.), s důvody zamítnutí, s tím, zda dohled nad osobou a předání osoby během přípravného řízení státu, kde bude probíhat soudní řízení, (tj. zda se má používat evropský zatýkací rozkaz nebo zda se má pro předpokládaný nástroj zavést zvláštní mechanismus) má ovlivňovat zejména vystavující členský stát nebo vykonávající členský stát.

Jen některé členské státy zpochybnily užitečnost nového evropského nástroje v dané oblasti. Byly toho názoru, že takový nástroj se týká pouze velmi omezeného počtu osob.

Posouzení dopadů

Bylo proto rozhodnuto konzultovat třetí stranu, aby Komisi poskytla další statistické údaje k posouzení, zda s sebou rámcové rozhodnutí v dané oblasti přináší nějaký užitek. Uvedené údaje jsou obsaženy v části posouzení dopadů přiložené k tomuto návrhu (http://europa.eu.int/comm/dgs/justice_home/evaluation/dg_coordination_evaluation_annexe_en.htm).

---

5 KOM(2004) 562 v konečném znění.

6 SEK(2004) 1046.

7 K dispozici na internetové stránce: http://europa.eu.int/comm/justice_home/news/consulting_public/news_consulting_public_en.htm

Třetí strana mimo jiné posoudila podle pokynů Komise a příručky k posouzení dopadu následujících pět možností (označených útvary Komise), jakým směrem rozvíjet politiku:

1. Nepodnikat žádné kroky (*status quo*): Členské státy v současné době neuznávají cizí soudní rozhodnutí ve věci opatření dohledu v přípravném řízení, a proto by uplat ňováním *statu quo* bylo upraveno pouze vrácení obviněného do státu, v němž probíhá soudní řízení, na základě evropského zatýkacího rozkazu (a i v tomto případě pouze v omezeném rozsahu). Nad osobou není vykonáván žádný dohled. Uplatní se rozsah p ůsobnosti a důvody k zamítnutí uvedené v rámcovém rozhodnutí o evropském zatýkacím rozkazu.

2. Nový právní nástroj pro vzájemné uznávání opatření výkonu dohledu v přípravném řízení: Členské státy vzájemně uznávají opatření dohledu v přípravném řízení a podez řelý je předmětem výkonu takového opatření v zemi svého trvalého bydliště místo, aby se podrobil vyšetřovací vazbě či aby byl předmětem méně závažného omezujícího opatření ve státě, v němž probíhá soudní řízení. Rozsah působnosti nástroje lze rozší řit také na méně závažné trestné činy (se sazbou nižší než jeden rok v evropském zatýkacím rozkazu). Důvody k zamítnutí lze omezit více, než jak je stanoveno v evropském zatýkacím rozkazu. Tento nástroj navíc obsahuje zvláštní mechanismus návratu tak, aby byla osoba, která nespolupracuje, postavena před soud státu, v němž probíhá soudní řízení (takto nelze postupovat v případě vyhlášení rozsudku pro zme škání). Lhůty k výkonu návratu jsou velmi krátké.

3. Nový právní nástroj pro vzájemné uznávání opatření výkonu dohledu v přípravném řízení a rozšíření působnosti evropského zatýkacího rozkazu na všechny trestné činy: Tato možnost obsahuje stejné prvky jako možnost č. 2. Jediný rozdíl spočívá v tom, že neobsahuje zvláštní mechanismus návratu. Osoba, která nespolupracuje, je předána k soudnímu řízení ve státu, v němž probíhá soudní řízení v souladu s ustanoveními o evropském zatýkacím rozkazu. Pro účely sankcionování méně závažných trestných čin ů (s trestní sazbou nižší než výše uvedenou sazbou platnou pro evropský zatýkací rozkaz) je třeba zavést novou kategorii „postižitelného jednání“ („vyhýbání se spravedlnosti“, tj. porušení povinnosti vyplývající z výkonu opatření dohledu nebo odmítnutí dostavit se k soudu, je-li přítomnost u soudního řízení povinná).

4. Program spolupráce: Pilotní program spolupráce v oblasti přípravného řízení podporují jen některé členské státy.

5. Eurojistota: Tento model vychází z rozdělení funkcí mezi soudem, u něhož probíhá soudní řízení, a místně příslušným soudem podezřelého určeného podle země jeho bydliště. Soud, u něhož probíhá soudní řízení, předběžně posoudí, zda lze u trestného činu vybírat jistotu. Pokud ano, je podezřelý vrácen do země, v němž má bydliště, kde soud s konečnou platností rozhodne o přechodném propuštění na svobodu. Stát, v n ěmž má dotčená osoba své bydliště, odpovídá za návrat osoby do státu, v němž probíhá soudní řízení (je-li to nutné).

Upřednostňuje se možnost č. 2: „nový právní nástroj pro vzájemné uznávání opatření výkonu dohledu v přípravném řízení“ (se zvláštním mechanismem návratu). Daná možnost zajišťuje, aby osoby, které nemají bydliště v EU, nebyly diskriminovány během přípravného řízení ve stát ě, v němž probíhá soudní řízení. Na celou Unii se rozšíří právo na svobodu a presumpce neviny vnímané jako nerozlučný celek a sníží se náklady vzniklé v důsledku vzetí do vazby. Možnost

je zároveň slučitelná s obecnými zásadami platnými v dané oblasti, především se zásadou přímě řenosti.

Další podrobnosti lze nalézt ve zprávě třetí strany a v posouzení dopadů zpřístupněných na internetové stránce:

http://europa.eu.int/comm/dgs/justice_home/evaluation/dg_coordination_evaluation_annexe_en.htm.

3. Právní stránka návrhu

Shrnutí navrhovaných opatření

Evropský příkaz k výkonu dohledu je rozhodnutí vydané soudním orgánem (např. soudem, soudcem, vyšetřujícím soudcem nebo státním zástupcem) v jednom členském státě, jež musí být uznáno příslušným orgánem v jiném členském státě. Cílem je umožnit podezřelému využít výhodu vykonat opatření dohledu v přípravném řízení v jeho přirozeném prostředí (v jeho bydli šti). K otázce sazby lze konstatovat, že evropský příkaz k výkonu dohledu je vhodný tehdy, když podle vnitrostátního právního řádu vystavujícího členského státu lze nařídit, aby podez řelý byl vzat do vazby bez ohledu na to, že sazby jsou v členských státech různé. Evropský p říkaz k výkonu dohledu však nepředstavuje pouze náhradní řešení pro vyšetřovací vazbu. Lze ho vystavit i v případě trestného činu, za který se ukládají méně závažná omezující opatření (např. zákaz vycestování), než jakým je vyšetřovací vazba, tj. v případech, kdy je sazba nižší ne ž sazba pro vzetí do vazby.

Návrh rámcového rozhodnutí nezavazuje soudní orgán, aby vystavil evropský příkaz k výkonu dohledu. Soudní orgán je k tomu oprávněn. Z uvedeného znění vyplývá, že záleží na vystavujícím orgánu, zda se rozhodne využít uvedenou možnost. Třebaže je podezřelý oprávn ěn požádat o vystavení evropského příkazu k výkonu dohledu, nemá na udělení výslovný „nárok“. Vystavující orgán musí obecně vždy posoudit prvky případu ve světle práva na svobodu, presumpce neviny a zásady přiměřenosti. Výhoda vykonat dohled v přípravném řízení ve státě, kde má osoba obvykle své bydliště, se pravděpodobně často považuje za méně tě žkopádnou ve srovnání se situací, kdy se osoba musí podrobit opatření dohledu ve státě, kde byl spáchán údajný trestný čin, natož pak vyšetřovací vazbě v dotčeném státě.

Evropským příkazem k výkonu dohledu se podezřelému uloží jedna či více povinností s cílem snížit tři „klasické“ druhy nebezpečí, na jejichž základě vnitrostátní právní řád dovoluje výkon vyšetřovací vazby, tj. nebezpečí maření důkazů, opakování trestné činnosti, a především nebezpečí útěku. Povinnosti v jistém rozsahu odpovídají doporučením Rady Evropy týkajícímu se vazby před zahájením soudního řízení. Povinnosti, jež smí vystavující orgán uložit, jsou dobrovolné, s výjimkou: i) povinnosti podezřelého být k dispozici za účelem doručení p ředvolání k soudnímu řízení (dovoluje-li však právní řád vystavujícího státu vyhlásit rozsudek pro zmeškání, není podezřelý povinen dostavit se k soudu) a ii) povinnost neztěžovat výkon spravedlnosti nebo povinnost nezapojovat se do trestné činnosti. Rovněž ostatní („volitelné“) povinnosti se shodují s doporučeními Rady Evropy a odpovídají vnitrostátnímu právnímu řádu (např. zákaz vycestování, ohlašovací povinnost policii, zákaz vycházení a domácí vězení).

Členský stát, kde má podezřelý obvyklé bydliště, nese odpovědnost za výkon dohledu nad podezřelým a je povinen podat zprávu vystavujícímu soudnímu orgánu o každém porušení práva, který tak může rozhodnout o zatčení podezřelého nebo o jeho předání vystavujícímu

státu, jestliže se to považuje za nutné. Platí přísné lhůty. Před přijetím rozhodnutí má podezřelý právo být slyšen vystavujícím orgánem. Tento požadavek lze splnit využitím audiovizuálního spojení[8] mezi vystavujícím a vykonávajícím státem. Postup při předání je přiměřený cíli návrhu, tj. co nejvíce omezit používání vyšetřovací vazby, a proto je slučitelný s čl. 5 odst. 1 Evropské úmluvy o lidských právech (zejména písm. b)).

Návrh zpravidla vychází z povinnosti státu, kde má podezřelý obvyklé bydliště, vykonat evropský příkaz k výkonu dohledu vystavený státem, v němž probíhá soudní řízení. Existují v šak některé (omezené) důvody k zamítnutí, jež může vykonávající stát uplatnit.

Návrh se dále opírá o přímé vazby mezi vystavujícími a vykonávajícími orgány.

Právní základ

Ustanovení čl. 31 odst.1 písm. a) a c) a čl. 34 odst. 2) písm. b) Smlouvy o EU.

Zásada subsidiarity a zásada proporcionality

V současné době členské státy neuznávají cizí soudní rozhodnutí ve věci opatření nevazebního dozoru v přípravném řízení. Proto musí členské státy postupovat jednotně při přijímání právní úpravy pro uznávání takových opatření ve svých vnitrostátních právních řádech, když neexistuje žádný společný postup a má se pokročit v procesu vzájemného uznávání. Má se za to, že uvedený přístup nemá naději na úspěch, protože vyžaduje jednotnou právní úpravu ve v šech 25 členských státech, které jednají samostatně. Zmíněné jednotnosti (jak po stránce obsahové, tak i časové) lze spíše dosáhnout společným postupem v podobě rámcového rozhodnutí Rady. Toto rámcové rozhodnutí nepřesahuje rámec toho, co je nezbytné pro dosa žení daného cíle. Zároveň není dotčen článek 33 Smlouvy o EU.

Volba nástroje

Rámcové rozhodnutí vycházející z čl. 34 odst. 2 písm. b) Smlouvy o EU.

4. Rozpočtové důsledky

Provádění navrhovaného rámcového rozhodnutí s sebou neponese žádné dodatečné provozní náklady z rozpočtů členských států, ani z rozpočtu Evropské unie.

[8] Ustanovení článku 10 Úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních mezi členskými státy (Úř. v ěst. C 197, 12.7.2000, s. 3) již stanoví možnost výslechu prostřednictvím telefonní konference.

2006/0158 (CNS)

Návrh

RÁMCOVÉHO ROZHODNUTÍ RADY

o evropském příkazu k výkonu dohledu v přípravném řízení mezi členskými státy Evropské unie

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na čl. 31 odst. 1 písm. a) a c) a čl. 34 odst. 2 písm. b) této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise[9],

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu[10],

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Evropská unie si stanovila cíl zachovat a rozvíjet prostor svobody, bezpečnosti a práva.

(2) Podle závěrů zasedání Evropské rady v Tampere konaném ve dnech 15. a 16. října 1999, zejména bodu 36, je třeba zásadu vzájemného uznávání uplatňovat na příkazy vydané v přípravném řízení. Program opatření k provedení zásady vzájemného uznávání v trestních věcech se týká vzájemného uznávání opatření dohledu v přípravném řízení uvedeného jako opatření č. 10.

(3) Je žádoucí, aby opatření stanovená v tomto rámcovém rozhodnutí byla zaměřena především na posílení práva na svobodu a presumpce neviny, které jsou v Evropské unii považované za nerozlučný celek, a na zajištění spolupráce mezi členskými státy v případech, kdy se osoba musí podrobit jistým povinnostem či dohledu před odsouzením soudem.

(4) U vyšetřovací vazby hrozí nebezpečí, že bude jinak zacházeno s podezřelými, kteří mají bydliště ve státě, v němž probíhá soudní řízení, a s podezřelými, kteří zde bydliště nemají: těm hrozí, že budou vzati do vazby během soudního řízení i v takových případech, kdy za obdobných okolností osoba s bydlištěm na území státu, v němž probíhá řízení, do vazby vzata není. Tento rozdíl je důsledkem domněnky, že by osoba, která nemá bydliště ve státu, v němž probíhá soudní řízení, mohla utéci do státu, kde má své bydliště, čímž by ztěžovala výkon spravedlnosti. Ve společném evropském prostoru práva bez vnitřních hranic je nutné učinit příslušné kroky k tomu, aby se s podezřelým, který nemá bydliště ve státu, v němž probíhá soudní řízení, nezacházelo jinak, než s podezřelým, který má v příslušném státě bydliště.

---

9 Úř. věst. C XXX E, 00.00.0000, s. 000.

10 Stanovisko ze dne x xxxxx 0000 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

(5) S cílem předejít nárůstu nákladů a vzniku problémů v souvislosti s převezením podezřelého za účelem předběžného projednání obžaloby nebo předvedení k hlavnímu líčení, je třeba členským státům dovolit, aby používaly audiovizuální spojení.

(6) Toto rámcové rozhodnutí je třeba používat, aniž jsou dotčeny rámcové rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy[11], žádosti o vydání předložené třetími zeměmi nebo stanovy Mezinárodního trestního soudu. Kromě toho není žádoucí, aby toto rámcové rozhodnutí bránilo vykonávajícímu členskému státu v zahájení a provádění vlastního trestního stíhání.

(7) Jelikož cíle vzájemného uznávání opatření dohledu v přípravném řízení nemůže být uspokojivě dosaženo jednostranným jednáním členských států, a proto, z důvodu jeho rozsahu a účinků, ho může být lépe dosaženo na úrovni Unie, je Rada oprávněna přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity ve smyslu článku 2 Smlouvy o Evropské unii a článku 5 Smlouvy o založení Evropského společenství. V souladu se zásadou proporcionality ve smyslu článku 5 Smlouvy o ES toto rámcové rozhodnutí nepřekračuje rámec toho, co je pro jeho dosažení nezbytné.

(8) Toto rámcové rozhodnutí ctí základní práva a zachovává zásady uznané v článku 6 Smlouvy o Evropské unii a potvrzené Listinou základních práv Evropské unie,

PŘIJALA TOTO RÁMCOVÉ ROZHODNUTÍ:

KAPITOLA 1 – OBECNÉ ZÁSADY

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

Tímto rámcovým rozhodnutím se zavádí evropský příkaz k výkonu dohledu a postup při předávání osoby v přípravném řízení mezi členskými státy.

Evropský příkaz k výkonu dohledu je vystaven příslušným orgánem členského státu ve věci podezřelého, který nemá bydliště v příslušném státě, za účelem návratu osoby do členského státu, kde má své bydliště, za předpokladu, že pro ni platí opatření dohledu. Cílem je zajistit řádný výkon spravedlnosti a zajistit především, aby se osoba dostavila k soudu ve vystavujícím členském státě.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto rámcového rozhodnutí se rozumí:

a) „vystavujícím státem“ členský stát, na jehož území byl vystaven evropský příkaz

[11] Úř. věst. L 190, 18.7.2002, s. 1.

k výkonu dohledu,

b) „vykonávajícím státem“ členský stát, na jehož území byl vykonán evropský příkaz k výkonu dohledu,

c) „vystavujícím orgánem“ soud, soudce, vyšetřující soudce nebo státní zástupce, který je na základě vnitrostátního práva oprávněn vystavit evropský příkaz k výkonu dohledu,

d) „vykonávajícím orgánem“ soud, soudce, vyšetřující soudce nebo státní zástupce, který je na základě vnitrostátního práva oprávněn vykonat evropský příkaz k výkonu dohledu,

Článek 3

Povinnost provést evropský příkaz k výkonu dohledu

Členské státy vykonají evropský příkaz k výkonu dohledu na základě zásady vzájemného uznávání a v souladu s ustanoveními tohoto rámcového rozhodnutí.

Článek 4

Určení příslušných orgánů

Každý členský stát sdělí Radě, jaké orgány jsou na základě vnitrostátního práva oprávněny vystavit a vykonat evropský příkaz k výkonu dohledu.

Generální sekretariát Rady získané informace zpřístupní všem členským státům a Komisi a zveřejní je v Úředním věstníku Evropské unie.

KAPITOLA 2 – EVROPSKÝ PŘÍKAZ K VÝKONU DOHLEDU

Článek 5

Obeznámení podezřelého s povinnostmi a s následky

1. Vystavující orgán je oprávněn vystavit evropský příkaz k výkonu dohledu teprve poté, co obeznámí podezřelého s povinnostmi vyplývajícími z článku 6 a s příslušnými následky, zejména s těmi, které jsou uvedeny v článcích 17 a 18.

2. Vystavující orgán se pořídí záznam o tom, že podezřelý byl v souladu s postupem stanoveným vnitrostátním právem vystavujícího státu obeznámen se svými povinnostmi a s příslušnými následky.

Článek 6

Uložení opatření dohledu v přípravném řízení a povinnosti podezřelého

1. Vystavující orgán podezřelému uloží povinnost, aby byl k zastižení pro účely doručení předvolání k hlavnímu líčení a aby se dostavil k hlavnímu líčení, bude-li předvolán.

   Ztěžování výkonu spravedlnosti nebo účast na trestné činnosti může představovat porušení evropského příkazu k výkonu dohledu.

   Vystavující orgán je oprávněn uložit podezřelému jednu či několik následujících povinností:

   a) dostavit se k předběžnému projednání obžaloby podané ve věci trestného činu (trestných činů), z jehož spáchání je obviněn,

   b) nevstupovat na určitá místa vystavujícího státu bez povolení, nebo

   c) uhradit náklady vzniklé v důsledku jeho předání za účelem účasti na předběžném projednání obžaloby nebo na hlavním líčení.

2. Na základě dohody mezi vystavujícím orgánem a vykonávajícím orgánem je vystavující orgán oprávněn uložit podezřelému jednu či několik dalších povinností, mezi než mohou patřit tyto povinnosti (výčet není taxativní):

   a) vycestovat v přesnou hodinu a den na konkrétní adresu ve vykonávajícím státě,

   b) ohlásit se vykonávajícímu orgánu na konkrétním místě nebo v konkrétních místech v určeném čase,

   c) odevzdat pas(y) nebo jiné doklady totožnosti vykonávajícímu orgánu,

   d) pobývat v konkrétním místě bydliště, což může být výchovné zařízení poskytující záruku nebo zvláštní výchovné zařízení pro mladistvé pachatele, ve vykonávajícím státě po určenou dobu,

   e) zdržovat se na svém pracovišti ve vykonávajícím státě v určeném čase,

   f) neopustit konkrétní místa nebo nevstupovat na konkrétní místa či do konkrétních obvodů vykonávajícího státu bez povolení,

   g) nezapojovat se do konkrétních činností, jež mohou být spojeny s výkonem konkrétního povolání nebo zaměstnání,

   h) podrobit se zvláštnímu lékařskému vyšetření.

3. Každá povinnost uložená vystavujícím orgánem v souladu s odst. 1 až 3 tohoto článku se zapíše do evropského příkazu k výkonu dohledu.

4. Vedle povinností stanovených evropským příkazem k výkonu dohledu je vykonávající orgán oprávněn upravit v souladu s právním řádem vykonávajícího státu povinnosti obsažené v evropském příkazu k výkonu dohledu v míře nezbytně nutné ke splnění ú

čelu jeho výkonu.

Článek 7

Podoba a obsah evropského příkazu k výkonu dohledu

1. Evropský příkaz k výkonu dohledu je uveden ve formuláři A přílohy. Musí být vystavujícím orgánem vyplněn, podepsán a musí být osvědčena správnost jeho obsahu. K evropskému příkazu k výkonu dohledu se přiloží písemný záznam o tom, že podezřelý byl obeznámen se svými povinnostmi a s příslušnými následky v souladu s ustanoveními čl. 5 odst. 2.

2. Vystavující stát přeloží evropský příkaz k výkonu dohledu do úředního jazyka či do jednoho z úředních jazyků vykonávajícího státu.

3. Každý členský stát může uvést v prohlášení, které uloží u generálního sekretariátu Rady, že přijme překlad evropského příkazu k výkonu dohledu do jednoho nebo více úředních jazyků orgánů Evropských společenství.

KAPITOLA 3 – POSTUP

Článek 8

Předávání

1. Vystavující orgán předá evropský příkaz k výkonu dohledu přímo vykonávajícímu orgánu pomocí prostředků vhodných k pořízení písemného záznamu na základě podmínek, které vykonávajícímu státu umožní zajistit pravost záznamu.

2. Není-li vykonávající orgán znám, provede vystavující orgán nezbytné šetření a využije přitom i kontaktní místa evropské soudní sítě, aby od vykonávajícího státu získal podrobné údaje o vykonávajícím orgánu.

3. Jestliže orgán vykonávajícího státu, který obdrží evropský příkaz k výkonu dohledu, není příslušným vykonávajícím orgánem podle článku 4, postoupí evropský příkaz k výkonu dohledu automaticky příslušnému orgánu k výkonu a informuje o tom vystavující orgán.

Článek 9

Uznávání a výkon

Nestanoví-li toto rámcové rozhodnutí jinak, uznává vykonávající orgán evropský příkaz k výkonu dohledu postoupený v souladu s článkem 8 bez jakýchkoliv dalších formalit a přijme bezodkladně nezbytné kroky k jeho výkonu.

Článek 10

Důvody k odmítnutí uznání nebo výkonu

1. Soud, soudce, vyšetřující soudce nebo státní zástupce dožádaného státu odmítne uznat a vykonat evropský příkaz k výkonu dohledu, je-li zřejmé, že trestní stíhání trestného činu, v souvislosti s nímž je daný příkaz vystaven, porušuje zásadu *ne bis in idem*.

2. Soud, soudce, vyšetřující soudce nebo státní zástupce dožádaného státu může odmítnout uznat nebo vykonat evropský příkaz k výkonu dohledu z jednoho nebo z n ěkolika těchto důvodů:

   a) jestliže podezřelý není podle právního řádu dožádaného státu trestně odpovědný za jednání uvedené v evropském příkazu k výkonu dohledu z důvodu nízkého v ěku,

   b) jestliže imunita nebo výsada zakotvená v právním řádu dožádaného státu nedovoluje výkon evropského příkazu k výkonu dohledu,

   c) jestliže se na trestný čin uvedený v evropském příkazu k výkonu dohledu v do žádaném státě vztahuje amnestie a tento stát měl podle vlastního trestního práva pravomoc takový trestný čin stíhat.

Článek 11

Záruky, které musí vystavující stát poskytnout ve zvláštních případech

Je-li osoba, na kterou byl vydán evropský příkaz k výkonu dohledu, státním příslušníkem vykonávajícího státu nebo zde má své bydliště, může být výkon příkazu podmíněn tím, že osoba bude po vynesení odsuzujícího rozsudku předána vykonávajícímu státu, aby zde vykonala trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody, který jí byl uložen vystavujícím státem.

Článek 12

Rozhodnutí o uznání platnosti

1. Soud, soudce, vyšetřující soudce nebo státní zástupce dožádaného státu co nejdříve a nejpozději do 5 dnů od obdržení evropského příkazu k výkonu dohledu rozhodne o jeho uznání a výkonu nebo uplatní důvody k odmítnutí uznání a výkonu. Příslušný orgán dožádaného státu sdělí vystavujícímu orgánu své rozhodnutí pomocí prostředků vhodných k pořízení písemného záznamu.

2. Ve výjimečných případech, kdy není možné rozhodnout o uznání a výkonu evropského příkazu k výkonu dohledu během lhůty stanovené v odst. 1, příslušný

orgán dožádaného státu o tom neprodleně uvědomí vystavující orgán a uvede důvody a počet dnů nezbytné k rozhodnutí.

3. Je-li evropský příkaz k výkonu dohledu neúplný, smí soud, soudce, vyšetřující soudce nebo státní zástupce dožádaného státu odložit své rozhodnutí o uznání a výkonu p říkazu do té doby, než jej vystavující orgán doplní.

4. Je-li uznání a výkon evropského příkazu k výkonu dohledu odloženo podle odst. 3, soudce, vyšetřující soudce nebo státní zástupce dožádaného státu vypracuje neprodlen ě podrobnou zprávu, v níž uvede důvody odložení, a zašle ji přímo vystavujícímu orgánu pomocí prostředků vhodných k písemnému záznamu.

5. Jakmile zaniknou důvody odložení, učiní příslušný orgán bezodkladně nezbytné kroky k vykonání evropského příkazu k výkonu dohledu.

Článek 13

Žádosti o přezkum

1. Podezřelý je v souladu s právním řádem vystavujícího státu vybaven stejnými právy k přezkoumání evropského příkazu k výkonu dohledu, jako kdyby mu povinnosti uvedené v předmětném příkazu byly uloženy jako opatření dohledu v přípravném řízení, které je třeba vykonat ve vystavujícím státě. Podezřelý je však oprávněn po žádat vystavující orgán o přezkoumání evropského příkazu k výkonu dohledu nejpozd ěji od 60 dnů po jeho vystavení nebo od jeho posledního přezkoumání.

2. Vykonávající orgán je oprávněn vystavující orgán požádat o přezkoumání evropského příkazu k výkonu dohledu nejpozději od 60 dnů od jeho vystavení nebo jeho posledního přezkoumání.

3. Na žádost o přezkum podle odstavců 1 nebo 2 vystavující orgán co nejdříve a nejpozd ěji do 15 dnů od obdržení žádosti přezkoumá evropský příkaz k výkonu dohledu podle práva vystavujícího státu.

4. Podezřelý má právo být slyšen vystavujícím orgánem podle práva vystavujícího orgánu. Tento požadavek lze uspokojit využitím vhodného audiovizuálního nebo telefonního spojení s vystavujícím orgánem (výslech prostřednictvím videokonference nebo telefonní konference). Vystavující orgán rovněž konzultuje vykonávající orgán p ři přezkoumání evropského příkazu k výkonu dohledu.

5. Vykonávající stát je oprávněn jmenovat osobu pověřenou podle práva daného členského státu k účasti na výslechu podezřelého.

6. Vystavující orgán je oprávněn rozhodnout podle práva vystavujícího státu, že:

   a) evropský příkaz k výkonu dohledu zachová v takové podobě, v jaké byl vystaven původně,

   b) evropský příkaz k výkonu dohledu sice zachová, ale podle článků 5 a 6 změní

jednu nebo více povinností uvedených v předmětném příkazu,

c) evropský příkaz k výkonu dohledu sice zachová, ale zruší jednu nebo více povinností uvedených v předmětném příkazu nebo

d) evropský příkaz k výkonu dohledu ruší v celém rozsahu.

7. Vystavující orgán sdělí neprodleně své rozhodnutí podezřelému a vykonávajícímu orgánu.

8. Při přezkumu evropského příkazu k výkonu dohledu podle tohoto článku má podez řelý právo na tlumočníka a právní pomoc.

Článek 14

Zrušení

1. V souladu s právním řádem vystavujícího státu vystavující orgán:

a) má právo z moci úřední kdykoliv rozhodnout o zrušení evropského příkazu k výkonu dohledu ve prospěch podezřelého,

b) zruší evropský příkaz k výkonu dohledu po té, co podezřelý splnil všechny povinnosti uvedené v příkazu.

2. Vystavující orgán sdělí neprodleně své rozhodnutí zrušit evropský příkaz k výkonu dohledu podezřelému a vykonávajícímu orgánu.

KAPITOLA 4 – ZVLÁŠTNÍ SITUACE

Článek 15

Souběžné povinnosti vykonávajícího státu předat nebo vydat osobu

Vydáním evropského příkazu k výkonu dohledu nejsou dotčeny povinnosti vykonávajícího členského státu vyplývající z:

a) evropského příkazu k zatčení vydaného podle rámcového rozhodnutí Rady 2002/584/SVV,

b) žádosti o vydání předložené třetí zemí,

c) stanov Mezinárodního soudního dvora.

Evropský příkaz k výkonu dohledu nebrání vykonávajícímu členskému státu v zahájení a provádění vlastního trestního stíhání.

KAPITOLA 5 – PORUŠENÍ EVROPSKÉHO PŘÍKAZU K VÝKONU DOHLEDU

Článek 16

Povinnost ohlásit porušení povinnosti

1. Vykonávající orgán bezodkladně ohlásí vystavujícímu orgánu každé porušení povinností uvedených v evropském příkazu k výkonu dohledu, o kterém se dozví. K ohlášení se použije formulář B uvedený v příloze. Formulář musí být vykonávajícím orgánem vyplněn, podepsán a správnost jeho obsahu musí být osvědčena.

2. Vykonávající orgán předá ohlášení přímo vystavujícímu orgánu pomocí prostředků vhodných k pořízení písemného záznamu na základě podmínek, které vystavujícímu státu umožňují zajistit pravost záznamu. K ohlášení se připojí kopie formuláře A (evropský příkaz k výkonu dohledu) vystavený vystavujícím orgánem podle článku 7.

Článek 17

Důsledky porušení

1. Bude-li porušen evropský příkaz k výkonu dohledu, vystavující orgán je v souladu s právním řádem vystavujícího státu oprávněn rozhodnout o:

   a) zrušení evropského příkazu k výkonu dohledu,

   b) změně nebo zrušení jedné nebo více povinností uvedených v evropském příkazu k výkonu dohledu,

   c) zatčení nebo předání podezřelého, jestliže byl vystaven evropský příkaz k výkonu dohledu na trestný čin, u něhož je podle právního řádu vystavujícího státu odůvodněna vyšetřovací vazba, především tehdy, je-li to nezbytné k účasti na předběžném projednání obžaloby nebo na hlavním líčení,

   d) zatčení a předání osoby za těchto okolností:

   i) evropský příkaz k výkonu dohledu byl vystaven na trestný čin, u něhož nebyla p ůvodně podle právního řádu vystavujícího státu vyšetřovací vazba odůvodněna,

   ii) evropský příkaz k výkonu dohledu obsahuje taková omezení svobod, jež jsou srovnatelná se zbavením osobní svobody, a

   iii) zatčení a předání osoby je nutné k zajištění účasti na předběžném projednání ob žaloby nebo na hlavním líčení.

2. Před rozhodnutím o zatčení a předání osoby vystavující orgán zváží veškeré významné okolnosti, včetně konkrétních předpokládaných trestů, důsledky porušení a především vůli podezřelého vrátit se dobrovolně do vystavujícího státu.

3. Jestliže vystavující orgán rozhodne, že podezřelý musí být zatčen a předán a tento se

v době rozhodování nachází na území jiného členského státu, daný stát ho zatkne a p ředá v souladu s podmínkami stanovenými článkem 18.

4. Před přijetím rozhodnutí podle odstavce 1 má podezřelý právo, aby byl slyšen vystavujícím orgánem podle práva vystavujícího orgánu. Tento požadavek lze uspokojit využitím vhodného audiovizuálního nebo telefonního spojení mezi vykonávajícím a vystavujícím orgánem (výslech prostřednictvím videokonference nebo telefonní konference). Vystavující orgán konzultuje rovněž vykonávající orgán.

Článek 18

Podmínky zatčení a předání podezřelého

1. Jestliže vystavující orgán rozhodne, že podezřelý musí být zatčen a předán vystavujícímu státu, vyslechne podezřelého soud toho členského státu, na jehož území byl podezřelý zatčen.

2. Jestliže podezřelý souhlasí se svým předáním, členský stát, na jehož území byl podez řelý zatčen, ho předá vystavujícímu státu.

3. Jestliže podezřelý nesouhlasí s tím, aby byl předán členskému státu, na jehož území byl zatčen, členský stát ho bezodkladně předá vystavujícímu státu. Členský stát je oprávněn odmítnout podezřelého zatknout a předat pouze tehdy,

   – jestliže je zřejmé, že pokračováním v trestním řízení probíhajícím v souvislosti s trestným činem, na který byl vystaven daný příkaz, by došlo k porušení zásady *ne bis in idem*,

   – jestliže je podezřelý stíhán ve vykonávajícím státě za stejný trestný čin, jaký je uveden v evropském příkazu k výkonu dohledu,

   – jestliže podezřelý v důsledku svého postavení splňuje podle právního řádu vykonávajícího státu podmínky trestní imunity a o jeho jednání je oprávněn rozhodovat daný členský stát podle svého vlastního trestního práva,

   – jestliže se rozhodnutí o zatčení a předání týká nových trestných činů, které nejsou v evropském příkazu k výkonu dohledu uvedeny.

4. S výjimkou vykonávajícího státu je jiný členský stát oprávněn odmítnout zatknout a p ředat podezřelého z jednoho či více důvodů stanovených článkem 10.

Článek 19

Oznámení rozhodnutí

Vystavující orgán vykonávajícímu orgánu okamžitě oznámí veškerá rozhodnutí učiněná podle článku 17.

Článek 20

Časové lhůty k předání

1. Podezřelý je vystavujícímu státu předán podle článku 18 ke dni, na němž se vzájemně shodly dotčené státy a nejpozději do 3 dnů od zatčení.

2. Předání podezřelého lze výjimečně dočasně odložit ze závažných humanitárních d ůvodů, například existují-li závažné důvody k domněnce, že by předáním byl zjevně ohrožen život nebo zdraví podezřelého. Vystavující orgán je bezprostředně informován o každém takovém odložení a o jeho důvodech. K předání podezřelého dojde, jakmile zaniknou uvedené důvody, v den, na němž se shodly dotčené členské státy.

Článek 21

Průvoz

1. Každý členský stát dovolí průvoz předávaného podezřelého svým územím podle ustanovení tohoto rámcového rozhodnutí za předpokladu, že mu byly sděleny tyto údaje:

   a) totožnost a státní příslušnost osoby, na kterou se vztahuje evropský příkaz k výkonu dohledu,

   b) existence evropského zatýkacího rozkazu,

   c) povaha a právní kvalifikace trestného činu,

   d) okolnosti spáchání trestného činu, včetně místa a času.

2. Každý členský stát určí orgán příslušný k přijímání žádostí o průvoz, potřebných dokumentů a ostatní úřední korespondence související se žádostmi o průvoz. Členské státy sdělí Radě určený orgán.

3. Žádost o průvoz a informace uvedené v odstavci 1 mohou být zaslány orgánu ur čenému podle odstavce 2 jakýmkoli prostředkem vhodným k pořízení písemného záznamu. Členský stát průvozu sdělí své rozhodnutí stejným postupem.

4. Toto rámcové rozhodnutí se nevztahuje na leteckou přepravu bez plánovaného mezip řistání. Dojde-li však k neplánovanému přistání, poskytne vystavující stát orgánu ur čenému podle odstavce 2 veškeré informace uvedené v odstavci 1.

Článek 22

Započtení doby, během níž byla osoba zbavena osobní svobody

Vystavující stát započte veškerou dobu, během níž byla osoba zbavena své osobní svobody na základě zadržení a předání podezřelého podle článků 17 a 18 do celkové délky trestu odnětí svobody, který je třeba vykonat ve vystavujícím státě na základě odsouzení k trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody.

Z tohoto důvodu členský stát, na jehož území byl podezřelý zatčen, doručí všechny údaje o délce doby, kterou podezřelý strávil ve vazbě, podle ustanovení této kapitoly vystavujícímu orgánu při předání osoby.

KAPITOLA 6 – OBECNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 23

Sledování účinnosti rámcového rozhodnutí

1. Členský stát, který má opakovaně problémy při výkonu evropského příkazu k výkonu dohledu jiným členským státem, informuje o této skutečnosti Radu, aby tato mohla vyhodnotit provádění tohoto rámcového rozhodnutí na úrovni členských států.

2. Rada přezkoumá především praktické uplatňování ustanovení tohoto rámcového rozhodnutí členskými státy.

Článek 24

Vztah k dalším dohodám a ujednáním

1. V míře, v jaké dohody a ujednání dovolují, aby byly rozšířeny cíle tohoto rámcového rozhodnutí, a pomáhají při dalším zjednodušení vzájemného uznávání postupů p ředávání v přípravném řízení, jsou členské státy oprávněny:

   a) pokračovat v uplatňování platných dvoustranných nebo vícestranných dohod a ujednání, jakmile vstoupí toto rámcového rozhodnutí v platnost.

   b) uzavírat dvoustranné nebo vícestranné dohody a ujednání poté, co vstoupí toto rámcové rozhodnutí v platnost.

2. Dohodami a ujednáními uvedenými v odstavci 1 nesmějí být v žádném případě dot čeny vztahy mezi členskými státy, které nejsou smluvními stranami těchto dohod a ujednání.

3. Členské státy oznámí Radě a Komisi do tří měsíců od vstupu tohoto rámcového rozhodnutí v platnost stávající dohody a ujednání uvedené v odst. 1 písm. a), které si přejí nadále uplatňovat.

   Členské státy rovněž oznámí Radě a Komisi veškeré nové dohody a ujednání uvedené v odst. 1 písm. b) do tří měsíců od jejich podpisu.

Článek 25

Provádění

Členské státy přijmou opatření nezbytná pro dosažení souladu s tímto rámcovým rozhodnutím nejpozději do 0. měsíce 0000.

Ke stejnému dni doručí členské státy Radě a Komisi znění předpisů, kterými do svých vnitrostátních právních řádů provádí povinnosti uložené na základě tohoto rámcového rozhodnutí a srovnávací tabulku mezi ustanoveními těchto předpisů a rámcovým rozhodnutím.

Článek 26

Zpráva

Ke dni 0. měsíce 0000 předloží Komise zprávu Evropskému parlamentu a Radě, v níž posoudí rozsah, v jakém členské státy přijaly nezbytná opatření ke splnění tohoto rámcového rozhodnutí a případně přiloží legislativní návrhy.

Článek 27

Vstup v platnost

Toto rámcové rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Lucemburku / Bruselu, dne 0 měsíce 0000.

Za Radu
předseda *neuveden*

PŘÍLOHA

Formulář A

EVROPSKÝ PŘÍKAZ K VÝKONU DOHLEDU[12]

Tento příkaz byl vydán vystavujícím orgánem. Žádám, aby osoba uvedená v části A tohoto příkazu byla podrobena výkonu opatření dohledu v přípravném řízení uvedených v části D tohoto příkazu.

PODPIS: ……...

DATUM:
……...

[12] Tento příkaz musí být vyhotoven nebo přeložen do tohoto úředního jazyka nebo jednoho z úředních jazyků vykonávajícího členského státu nebo jakéhokoliv dalšího jazyka, ve kterém daný stát přijímá podání.

ČÁST A

Údaje o totožnosti osoby, kterou je třeba podrobit výkonu opatření dohledu v p řípravném řízení

Příjmení:...……..

Jméno: …… ……

Rodné příjmení (hodí-li se): …… …….

Pseudonym (hodí-li se): ……

Pohlaví:……

Státní příslušnost:……..……

Datum narození: …….…….

Místo narození: …….……...

Bydliště / známá adresa: …….....

Přijímaný(é) jazyk(y): …….....

Zvláštní znamení / vzhled: ……..……

……...

……...

……..

Fotografie a otisky prstů, pokud jsou dostupné a vhodné k doručení, nebo podrobné údaje o kontaktu na osobu, od níž lze buď tyto informace získat, anebo profil DNA (jestliže lze takový důkaz předložit a zatím tak nebylo učiněno).

ČÁST B

Údaje o vystavujícím orgánu

Název vystavujícího orgánu: .. ……

……...

Jméno kontaktní osoby: .. ……

Funkce (třída / titul):…….....

Adresa: ……. .....

…….

Telefon: (směrové číslo země) (směrové číslo oblasti / města):
……..

Fax: (směrové číslo země) (směrové číslo oblasti / města):
……..

E-mail: ……..…

Spisová značka:…….

ČÁST C

Trestný čin, na který byl evropský příkaz k výkonu dohledu vydán

Maximální délka trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, kterou lze uložit za trestný čin (trestné činy) uvedené v tomto příkazu:

……..... .

……...

Skutková podstata trestného činu uvedeného v tomto příkazu, tj. popis okolností, za nichž byl spáchán, času, místa a stupně účastenství osoby uvedené výše v části A na trestném činu:

……...

……...

……...

……...

Povaha a právní kvalifikace trestného činu uvedeného v tomto příkazu s odkazem na platná ustanovení zákona / právních předpisů:

……...

……...

……...

……...

Popište podrobně trestný čin uvedený v tomto příkazu:

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

ČÁST D

Opatření dohledu v přípravném řízení

Níže uvedené povinnosti přestavují opatření dohledu v přípravném řízení, kterým se musí osoba uvedená výše v části A podrobit.

Osoba uvedená výše v části A:

je k zastižení pro účely doručení předvolání k hlavnímu líčení a dostaví se k hlavnímu líčení, bude-li předvolána,

neztěžuje výkon spravedlnosti, ani se nezapojuje do trestné činnosti a

(zaškrtněte a doplňte podle potřeby):

□ dostaví se k předběžnému projednání obžaloby ve věci trestného činu, z jehož spáchání je obviněna,

□ bez povolení nevstoupí do těchto míst ve vystavujícím státu v přesnou hodinu a den:

……

……

……

□ bez povolení neopustí tato místa ve vystavujícím státu v přesnou hodinu a den:

……

……

……

□ uhradí náklady vzniklé v důsledku jejího předvedení k předběžnému projednání obžaloby nebo k hlavnímu líčení.

□ vycestuje v přesnou hodinu a den na tuto adresu ve vykonávajícím státě:

……

……

……

□ ohlásí se vykonávajícímu orgánu na těchto místech v přesnou hodinu a den:

……

……

……

□odevzdá pas(y) nebo jiné doklady totožnosti vykonávajícímu orgánu,

□pobývá na této adrese v tomto časovém rozmezí (uveďte hodiny a dny):

……

CS

ČÁST E

Obeznámení osoby s povinnostmi a s následky

Osoba uvedená výše v části A byla obeznámena s podmínkami evropského příkazu k výkonu dohledu v souladu s ustanoveními článku 5. Písemný záznam o této skutečnosti je přiložen k tomuto dokumentu.

PŘÍLOHA

Formulář B

OHLÁŠENÍ PORUŠENÍ NEBO NEDODRŽENÍ EVROPSKÉHO PŘÍKAZU K VÝKONU DOHLEDU[13]

Toto ohlášení vystavil vykonávající orgán:

Tímto oznamuji, že osoba uvedená výše v části A tohoto ohlášení porušila opatření dohledu v přípravném řízení uvedené níže v části C.

Kopie evropského příkazu k výkonu dohledu je přiložena k tomuto ohlášení.

PODPIS: ……...

DATUM: ……...

ČÁST A

Údaje o totožnosti osoby, na kterou je vystaven evropský příkaz k výkonu dohledu
(podrobné údaje jsou uvedeny v přiloženém evropském příkazu k výkonu dohledu)

Příjmení:...……

Jméno: …… ……

Rodné příjmení (hodí-li se): …… ……...…….

Pohlaví:……

Státní příslušnost:……..……

[13] Tato zpráva musí být vyhotovena nebo přeložena do tohoto úředního jazyka nebo jednoho z úředních jazyků vykonávajícího členského státu nebo jakéhokoliv dalšího jazyka, ve kterém daný stát přijímá podání.

ČÁST B

Údaje o vykonávajícím orgánu

Název vykonávajícího orgánu: ……

……...

Jméno kontaktní osoby: ……...

Funkce (třída / titul):……...……..

Adresa: …….
.....

……...

Telefon: (směrové číslo země) (směrové číslo oblasti / města):
……

Fax: (směrové číslo země) (směrové číslo oblasti / města):
……

E-mail: …….

Spisová značka:…….

ČÁST C

Opatření dohledu v přípravném řízení

Osoba uvedená výše v části A porušila následující povinnosti, ke kterým je zavázána na základ ě přiloženého evropského příkazu k výkonu dohledu:

□ být k zastižení pro účely doručení předvolání k hlavnímu líčení a dostavit se k hlavnímu lí čení, bude-li předvolána,

□ neztěžovat výkon spravedlnosti, ani se nezapojovat do trestné činnosti,

□ dostavit se k předběžnému projednání obžaloby podané ve věci trestného činu (trestných čin ů), z jehož spáchání je obviněna,

□ uhradit náklady vzniklé v důsledku jeho předvedení k předběžnému projednání obžaloby nebo k hlavnímu líčení,

□ vycestovat v přesnou hodinu a den na konkrétní adresu ve vykonávajícím státě,

□ ohlásit se vykonávajícímu orgánu na konkrétním místě nebo v konkrétních místech v přesnou hodinu a den,

□ odevzdat pas(y) nebo jiné doklady totožnosti vykonávajícímu orgánu,

□ pobývat na konkrétním místě bydliště, resp. konkrétních pracovištích ve vykonávajícím státě během určené doby a v určených dnech,

□ neopustit konkrétní místa nebo nevstupovat na konkrétní místa či do konkrétních obvodů vykonávajícího státu bez povolení,

□ nezapojovat se do konkrétních činností,

□ podrobit se zvláštnímu lékařskému vyšetření,

□ ostatní:

……...

……...

……...

……...

……...

Podrobný popis okolností (včetně dne a místa), za jakých došlo k porušení povinnosti(í):

……...

……...

……...

……...

…….

……..